



Vesti iz sveta

za decu



**4. tromesečje
2014.**



www.subotnaskola.org



IV tromesečje

Interamerička divizija

Belize

Crkva ili fudbal / 4. oktobar	3
Dole ali ne i „van“ / 11. oktobar	5
Beba – Božje čudo / 18. oktobar	8
Samo jedan dan / 25. oktobar	10
Ovde nema tuče / 1. novembar	12
Spasen molitvom / 8. novembar	15

Dominikanska Republika

Božanski susret / 15. novembar	17
Sticanje prijatelja za Isusa / 22. novembar	19
Naše svetlo sija! / 29. novembar	21

Kuba

Previše učenika / 6. decembar	23
-------------------------------------	----

Jamajka

Bezbedno mesto za učenje / 13. decembar	25
Pomoć gladnim / 20. decembar	28

Izvori

Program za trinaestu subotu: Kviz / 27. decembar	30
Aktivnosti	32
Materijal za vođe	38

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja se usredsređujemo se na veoma aktivnu i brzo rastuću Interameričku diviziju. Nju čine zemlje centralne Amerike, četiri severne zemlje Južne Amerike i Karipska ostrva. U ovoj diviziji ima skoro 12 000 adventističkih crkava i 3,714,790 vernika. Budući da stanovništvo iznosi 284,351,000 ljudi, ovo je procentualno 1 adventista na 76 osoba.

Imamo neke zadivljujuće priče za vas ovog tromesečja koje dolaze iz divne severoistočne priobalne zemlje Belize, sa prelepotom ostrva Jamajke i iz još nekoliko drugih zemalja ove divizije. U Belizeu, gde su 70% vernika mladi, evanđelizam je visoko na listi prioriteta. Međutim, u ovoj maloj zemlji ima jako malo velikih sala. Jedan od projekata trinaeste subote je izgradnja velikog auditorijuma na odabranom delu zemlje u glavnom gradu Belmopanu. Drugi projekat za državu Belize je veoma potreban omladinski kamp gde mladi mogu da idu na rekreativnu, ali i evanđeosku obuku.

Na Jamajci, vernici su služili i obnavljali dostojanstvo ljudima koji su imali najveće potrebe u Kingstonu i to u gostionici Milostivi Samarjanin. Nećete željeti da propustite priče koje se nalaze pred kraj tromesečja koje opisuju šta se dešava u gostionici. Njihov trinaesti subotnoškolski projekat je da prošire gostionicu i osnuju neophodnu kliniku za zdravlje majki i velnes centar, kao i zubarsku ordinaciju.

Neka vas Bog blagoslov i nadahne dok iznosite ova iskustva deci iz vaše subotne škole i dok ih ohrabrujete da budu deo Božje svetske misije!

Mogućnosti

Subotnoškolski trinaesti dar ovog tromesečja pomoći će:

- da se izgradi evanđeoski centar u Belmopanu, Belize
- u osnivanju neophodnog omladinskog kampa u severnom delu Beliza
- da se obezbedi zdravstveni centar za majke i zubarska ordinacija u gostionici Milostivi Samarjanin, na Jamajci
- dečji projekat: kupovina zubarske stolice za decu u novoj zubarskoj ordinaciji u gostionici Milostivi Samarjanin.

DVD Adventistička misija ovog tromesečja prikazuje nekoliko priča iz Interameričke divizije, uključujući i onu za decu. Vaša crkva dobija ovaj DVD svakog tromesečja. Možete skinuti ove video priče i sa našeg vebajta: www.adventistmission.org/dvd

Više aktivnosti ima na našem vebajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“ i onda na „Children’s Activities“. Kliknite na tekuće tromesečje da biste pronašli dodatne jezičke aktivnosti, recepte i aktivnosti koje možete da koristite u subotnoj školi.

1. Crkva ili fudbal?

Belize

Ovog tromesečja čemo slušati priče o ljudima koji žive u nekim od zemalja Interameričke divizije. Ovo područje ima 3,714,790 krštenih adventističkih vernika. To je više adventista nego u bilo kojoj drugoj diviziji svetske crkve!

Belize [pokaži na karti] je mala zemlja koja se nalazi između Meksika na severu i Gvatemale na zapadu i jugu. Na istočnoj strani se nalazi Karipsko more. U ovoj državi živi više od 334 000 ljudi, a skoro 40 000 su adventisti.

Većina adventista u državi Belize su mladi. Primera radi, ako biste poređali 10 adventista u niz, sedmoro bi bili mladi! [Učitelji: poređajte 10-oro dece iz svog razreda, i neka sedmoro istupi.]

Tajson i Aleksandro

Naša današnja priča govori o dva brata, Tajsonu i Aleksandru koji su iz Belize Sitija. I Tajson i Aleksandro su voleli školi, a naročito su voleli da igraju fudbal svakog utorka posle škole.

Jednog dana kada su dečaci išli kući, prošli su pored obližnje adventističke crkve. Vrata crkve su bila otvorena i oni su mogli da čuju mlade glasove kako unutra pevaju i pričaju.

Sledeće sedmice braća su išla kući istim putem i ponovo su čuli mlade. Ovog puta Tajson je bio radoznao i rekao bratu: „Hajde da se približimo.“

Aleksandro nije bio siguran da je to dobra ideja, ali je sledio Tajsona do ulaznih vrata crkve. Polako, njih dvojica su provirili iza čoška, nadajući se da ih niko neće opaziti.

Ali neko ih je ipak video! Bio je to vođa grupe. „Molim vas, uđite!“, toplo ih je pozvao. Dva dečaka snebivljivo su ušla i sela, ali nedugo zatim su se već osećali kao kod kuće i uživali u novom društvu. Pozvali su ih da dođu i naredne sedmice.

Dečaci su požurili kući i objasnili majci gde su bili. „Bilo je tako zanimljivo“, ispričali su joj. Pevali smo neke pesme, igrali igre, pa čak čitali i iz Biblije. Bilo je još mnogo druge dece i pozvali su nas da dođemo ponovo! Možemo li da idemo i sledeće sedmice?“

Radije da budu u crkvi

Majka ovih dečaka znala je za adventističku crkvu jer je i sama odrasla u jednoj. Kada je postala omladinka, zaljubila se i udala za čoveka koji nije voleo Isusa, pa je i ona uskoro prestala da ide u crkvu. Međutim, nije joj smetalo što Tajson i Aleksandro žele da idu na omladinski čas. „Samo ne zaboravite da imate fudbalsku utakmicu nakon škole utorkom“, podsetila ih je.

Dečaci su se pogledali. „A, da, fudbalska utakmica“, uzdahnuli su. Šta da rade? Nakon kraćeg razmišljanja. Tajson i Aleksandro su odlučili da bi radije išli na omladinske sastanke u crkvu nego da igraju fudbal u školi. „Deca su bila tako ljubazna, a aktivnosti toliko zanimljive“, objasnili su mami.

Nakon škole sledećeg utorka, dečaci su otišli direktno na omladinski čas, umesto na fudbalsku utakmicu. Dok su bili tamo, jedan drugi dečak ih je pozvao u subotnu školu i oni su otišli i u subotu. Od tada, Tajson i Aleksandro su počeli da odlaze u subotnu školu i crkvu svake sedmice, a nedugo posle toga im se pridružila i njihova majka. Posle izvesnog vremena, dečaci su počeli da proučavaju teme i krstili se. Njihova majka je ponovo u crkvi i služi Bogu, a i otac im redovno dolazi u crkvu.

Mladi ljudi u državi Belize veoma odlučno govore drugima o Isusu, oni vole da se okupljaju, proučavaju Bibliju i stiču mnoge korisne veštine. Njihov izazov je što nemaju mesto gde mogu da se sastaju sa drugim mladim adventistima iz te zemlje. Zaista im je potrebno omladinsko odmaralište gde svi mogu da budu zajedno, da se zabavljaju, uče više o Isusu i kako da druge dovode Njemu. Vi im možete

pomoći svojim misionskim darom trinaeste subote. Hvala vam što pomažete braći i sestrama u državi Belize.

Informativni odeljak

- Zvanični jezik u državi Belize je engleski, ali se govore i mnogi drugi jezici, uključujući i kombinaciju engleskog i kreole, poznatijeg kao kriol ili beliški kriol, i španski. Tri glavna jezika koji se govore u Interameričkoj diviziji su engleski, španski i francuski.
- Belize je rodno mesto žvakaće gume.
- Većina zemalja Interameričke divizije graniči se sa Meksičkim zalivom i Karipskim morem..

2. Dole ali ne i „van“

Belize

Moje ime je Džerom. Ja sam drugi blizanac, rođen 20 minuta nakon mog brata. Odrasli smo u Belizu, u malom selu po imenu Barel Bum.

Moj deda je bio pastor, tako da je moj otac odrastao kao adventista, ali kasnije je odlučio da napusti crkvu. Međutim, moja majka nas je odgajala kao adventiste, pa sam se ja krstio kad sam imao oko 13 godina. Svake sedmice mi smo putovali skoro 13 kilometara da bismo stigli do crkve. To možda ne deluje daleko, ali u Belizu prevoz nije uvek jednostavno pronaći. Bili smo srećni kada je moj otac sašadio kući u blizini crkve.

Moj otac je električar. On je odgovoran za visoke i teške električne stubove koje vidite duž puta. Težak je posao kopati dva metra u zemlju, a onda koristiti velike mašine za podizanje stubova. Zatim se tatinji radnici penju na stubove i instaliraju ih kako bi sve radilo.

Odluka koja menja život

Kada smo dovoljno porasli, moj brat blizanac i ja počeli smo da se penjemo na stubove za tatu. Bio je to težak i opasan posao. Jednog dana dok sam se penjao, kuka od sigurnosne sajle mi se zabi-

la u nogu. Ja sam se oslonio na stub svom težinom, nadajući se da će prestati da boli, ali sam tada pao s 12 metara visine na kamen i onesvestio se. Kada sam se osvestio, pokušao sam da se pomerim, ali nisam mogao. Nakon dugačkog, teškog puta do bolnice, konačno smo stigli. Doktor je ubacio veliku iglu u moje stopalo, ali ja ništa nisam osjetio. Rekli su da više nikada neću moći da hodam.

Međutim, vera uz koju sam odrastao dala mi je nadu. Osećao sam takav mir. Dok je moja majka stajala kraj moje postelje i plakala, rekao sam joj: „Ne brini, mama. Biću dobro.“ Uvek se sećam tog kratkog trenutka. Važno je kako vas roditelji odgajaju. Bog je dozvolio da prođem kroz ovu krizu, bez panike i stresa, već s verom da će iz ovog izaći nešto dobro i da će ja biti u redu.

Pravljenje bicikle

Jednog dana dok sam bio kod kuće, pronašao sam na internetu biciklu koja se vozi rukama. Odštampao sam sliku, štedeo novac da kupim materijal i zatim napravio svoju sopstvenu biciklu. Kada je bila gotova, iznenadio sam se kako sve savršeno radi. Niko nije znao šta je to. Dok sam se vozio, svi su mi mahali i ja sam bio srećan.

Jednog dana, upoznao sam neke Amerikance koji su vozili svoje bicikle kroz Belize. Prevalili su dugačak put i odseli u mestu blizu moje kuće. Kada sam otišao u radnju, videli su moj jarko žuti bicikl i počeli da ga fotografiju. Vratili su se uveče i još slikali govoreći mi da će mi poslati slike mailom. I drugima su poslali slike, pa me je uskoro neko sa beližanske TV stanice zvao na intervju. To mi je bila prilika da ispričam svoju priču i iznesem svoju veru celoj zemlji.

Podizanje svesti

Takođe sam želeo da podignem svest o paralizovanosti, i postao partner sa Negom Belize, organizacijom koja radi s paralizovanim ljudima i njihovim porodicama. Planirao sam da idem biciklom na put od 145 kilometara širom države. Biznismen iz Nemačke čuo je za moje planove i sponzorisa mi materijal da napravim novi bicikl, pošto je prvi koji sam napravio bio dosta težak. Trenirao sam na teškom, a onda krenuo na ovaj dugačak put na novoj bicikli, s aluminijskim ramom. Prešao sam tih 145 kilometara za samo tri dana!

Od tada sam išao na mnoga putovanja biciklom, vozeći svim glavnim autoputevima Beliza. Moja poruka glasi: „Nemojte gledati na paralizovane osobe kao na nekoga ko ne može ništa da uradi. Sa Bogom, ako usredsrediš svoj um na to, možeš uraditi sve što On želi da uradiš!“

Informativni odeljak

- Da biste pogledali video o Džeromu kako vozi svoj poseban bicikl, idite na www.adventistmission.org
- Belize ima kopnenu površinu od oko 22 966 kvadratnih metara i 516 kilometara obale.
- Belize je podeljen na šest okruga: Belize, Kajo, Korozal, Orindž Vok, Stan Krik i Toledo.
- Turizam je najveći izvor prihoda u Belizu, iako zemlja izvozi neke poljoprivredne proizvode, uključujući banane, kakao, citrusno voće, šećer, ribu, rakove i drva.

AKTIVNOST

Jezička zabava

Engleski je primarni jezik u državnom obrazovanju, vlastima i većini medija u državi Belize. Međutim, mnogi Beližani govore i beližanski kreole (takođe nazvan i kriol), koji koriste kada pričaju sa prijateljima ili porodicom, a vrlo je sličan francuskom. Naglašeni slogovi su napisani velikim slovima.

Uobičajene fraze:

Subotni blagoslov
Dobro došli
Zdravo
Dobro jutro
Molim vas
Hvala vam
Nema na čemu
Da
Ne
Doviđenja

Izgovor:

Bon sa-BA
Bi-jen vi-ni
a-lo
bon žur
su plei
mer-SI
u-bje vi-ni
ui
no
o re-VUA

3. Beba – Božje čudo

Belize

Džeremi je beba koja je rezultat Božjeg čuda. Rodio se tri meseca pre termina i bio je toliko mali da doktor nije verovao da će Džeremi preživeti. Međutim, Džeremijeva majka je verovala da je njen sin dar od Boga i da, ako je Božja volja da beba preživi, On će mu pomoći.

I tako je ona uzela pelenu, pažljivo uvila svoju dragocenu bebu u nju i ubacila ga u svoj džep! Kada je stigla kući, bebino devetoro braće i sestara pitalo je majku: „Gde je naša nova bebea?“ Toliko su se iznenadili kada je pažljivo izvukla lopticu iz svog džepa i nežno odmotala njihovog majušnog brata!

Beba jača

Svakog dana majka se molila za njega i molila Boga da joj pokaže šta da radi kako bi pomogla bebi da preživi, a naravno i njegova braća i sestre su se molile. Bebina usta su bila tako mala da nisu mogla da sisaju, već je majka koristila flašicu od lutke da bi hranila Džeremiju. Pošto nisu imali inkubator, majka je svakog dana pažljivo stavljala bebu na bezbedno mesto napolju gde je njegovo malo telo moglo da upija toplinu Sunčeve svetlosti.

Svakog dana je beba rasla i jačala. Nastavila je da napreduje nekoliko meseci, ali se onda jednog dana jako razbolela. Majka ga je odvela u bolnicu gde su se doktor i sestre iznenadili da je Džeremi još uvek živ. Pošto je sada bio toliko bolestan, bila mu je potrebna transfuzija krvi, ali čak i s tim doktor je bio siguran da će beba umreti te noći. Međutim, majka se molila, tražeći od Boga da isceli njenu bebu. Ujutro je beba i dalje bila živa! Majka ga je odvela kući gde su ga dočekala srećna braća i sestre!

Uslišene molitve

Mala beba je nastavila da raste i nedugo posle toga proslavila svoj prvi rođendan. Međutim, Džeremi se ponovo razboleo i morao da se vrati u istu bolnicu kod istog lekara. Ovog puta doktor je rekao majci: „Vaše dete ima veoma tešku bolest. Nikada neće moći da hoda, a do svoje druge godine će oslepeti. Neće živeti duže od 5 godina.“

Međutim, verna majka nije odustala. Odnela je svog dragocenog sina kući i nastavila da se moli za njega. Molila se svakog dana i mali Džeremi je nastavio da raste i da jača. Kada je napunio dve godine, i dalje je imao savršen vid, a takođe je uživao da trčkara oko svoje braće i sestara. Zatim je napunio 3, a onda 4, pa i 5 godina! Kada je imao 6 godina, bio je veliki, snažan i zdrav dečak, spreman za školu. Pridružio se svojoj braći i sestrama u adventističkoj osnovnoj školi u Belize Sitiju. Zatim je upisao Adventističku akademiju i Junior koledž u Belizeu.

Džeremi voli da priča drugima kako mu je Bog mnogo puta sačuvao život. „Bog je učinio mnoga čuda u mom životu, a i dalje ih čini, i za mene i za druge“, kaže Džeremi. „Moj san je da vidim milione ljudi spasene u Božjem carstvu. Njegovom blagodaću sam mogao da vodim mnoge evangelizacije i da se radujem gledajući stotine ljudi koji su se krštavali posle njih. Verujem da mnogi mladi i stariji ljudi, ako se spoje, mogu da ubrzaju Isusov dolazak.“

Moja majka, koju mnogo volim, uvek me podseća: ‘Nikad ne zaboravi da pripadaš Bogu. On te je sačuvao i ti si ovde da Mu daš slavu.’“ Džeremi se nada da će uskoro završiti obrazovanje i postati pastor.

AKTIVNOST

Brojevi na kreolskom:

jedan	jan	šest	sis
dva	de	sedam	set
tri	tua	osam	uit
četiri	kat	devet	nef
pet	sank	deset	dis

4. „Samo jedan dan“

Belize

Olga dolazi iz veoma velike porodice – ona je najmlađe od 13-oro dece! Još dok je bila veoma mala, Olgini roditelji su počeli da je uče o Isusu i Njegovoj reči, Bibliji. Jedna od stvari koje je Olga naučila je sedmi dan subota – kako je Bog blagoslovio i posvetio taj dan i kako je to posebno vreme kada Bog želi da odmaramo i da se okupimo u proslavljanju Njegovog imena.

Kada je Olga stasala za školu, želeta je da ide u adventističku školu, ali u blizini nije bilo nijedne, pa su je roditelji poslali u jednu drugu hrišćansku školu. Međutim, tokom njene poslednje godine tamo, škola je imala časove subotom. Tada su počele Olgine nevolje.

„Moraš da dolaziš subotom.“

„Ako ne budeš dolazila subotom u školu, nećeš maturirati i nećeš moći da ideš u srednju školu!“, rekla joj je nastavnica.

„Stvarno?“, upitala je Olga. Onda je otisla kući i pitala oca za to.

„Ne“, kazao joj je on. „Ne treba da ideš u školu u subotu. Bog će ti pomoći sa predmetima.“ Olga je bila srećna što je sa porodicom bila u crkvi u subotu, ali odlazak u školu u ponedeljak teško joj je pao.

„Zašto nisi bila ovde u subotu? Propustila si veoma važne stvari, pašćeš maturu!“, rekli su joj prijatelji iz razreda i nastavnica.

„Ne“, smireno je odgovorila Olga. „To nije istina. Bog će mi pomoći.“

Za vreme cele školske godine, Olga nikada nije išla subotom u školu, a na kraju godine veliko iznenađenje je čekalo nastavnicu i Olgine drugove iz razreda.

Veliko iznenađenje

Svi učenici su morali da polažu veliki završni ispit kako bi pokazali da su naučili ono što je potrebno pre upisa u srednju školu. I Olga je polagala taj ispit i kada su rezultati stigli, ona je bila na prvom mestu od svojih drugova u razredu!

„Vau!“, uskliknuli su njeni prijatelji iz razreda i nastavnica! „Kako se to dogodilo? Ti nisi ni dolazila u školu subotom, a najbolja si u razredu!“

„Ja verujem da ako poštujemo Boga i svetkujemo Njegov dan, On će nam pomoći“, kazala im je Olga.

Olga je maturirala sa svojim razredom i upisala srednju školu, a sada je student na Univerzitetu u Belizu. Međutim, ponekad i dalje ima nevolje u školi zbog subote.

Ponovo problemi

Kada je Olga krenula na univerzitet, počela je sa smerom „Upravljanje prirodnim resursima“ – to je program na kom studenti uče kako da se staraju za zemlju, vodu, vazduh, minerale, šume, divlje biljke, cveće i tako dalje.

Olgi su se jako dopadali časovi, ali jedan od profesora je zahtevao izlete subotom. Olga je pokušala da objasni da je subota Božji sveti dan, ali njen profesor nije htio da sluša.

„Zašto ne možeš da dođeš?“, insistirao je. „To je samo jedan dan! Bog te neće kazniti što si propustila jedan dan!“

„Ali Bog je rekao da moramo da svetkujemo Njegovu subotu i mi treba da budemo poslušni“, hrabro je uzvratila.

Svedočenje

Na kraju, Olga je odlučila da se prebaci na drugi smer gde neće imati nastavu i izlete subotom. Sada studira biznis i srećna je jer zna da će se Bog starati o njoj. Takođe uživa na sastancima na kojima se jednom sedmično sastaju ostali adventistički studenti sa ovog univerziteta. Ali ti sastanci nisu samo za adventiste – svi sa univerzitetom su pozvani da dođu, i Olga s radošću poziva svoje prijatelje.

„Kada moja prijateljica i ja zajedno radimo domaći, uvek završimo pričom o Bogu“, kaže Olga. „Jednog dana mi je rekla da želi više da sazna o Njemu, pa sam je pozvala da dođe na naše sastanke. Ona je pristala i bilo joj je jako lepo. Baš je lepo biti deo ove priče. Najlepše je kada dođu posetioci i osete blagoslov kroz poruku koju čuju, a zatim je prenose drugima!

Olga se nuda da će jednog dana biti ful-tajm misionar jer već sada voli da proučava Bibliju s drugim ljudima. Kada govore o suboti, Olga uvek priča kako joj je Bog pomogao da prođe završni ispit u osnovnoj školi, iako su svi mislili da ga neće položiti jer nije išla subotom u školu.

Misionski odeljak

- Belize i Jamajka su deo Interameričke divizije. Ovu diviziju čine 42 zemlje i ona broji više od 3,7 miliona vernika, što je više nego u bilo kojoj drugoj diviziji.
- Na Jamajci, svaka deveta osoba je adventista. U Belizu, svaka osma.
- Adventisti u ovoj diviziji su aktivni evangelisti-laici. Svakи član pomaže tako što svedoči drugima o Božjoj ljubavi.

AKTIVNOST

Pevajmo na kreolskom jeziku

Znam da Isus voli me (samo refren)

Ui že zi re mem
Ui že zi re mem
Ui že zi re mem
se bib la ki dim sa

Bog dobar je

Že zi so bon
Že zi so bon
Že zi so bon
Li si bon pum ue

5. „Ovde nema tuče“

Belize

Derin je mrzeo da ide u školu. Svakog dana bi se potukao s nekim. Tuča je bila uobičajena pojava u školi, a ponekad bi se učenici pobili i sa nastavnicima! S vremena na vreme učenici bi prokrijumčarili rum u školu i pili. Rum je alkoholno piće koje se pravi od šećerne trske ili melase (sirup tamnosive boje). Kada se Derin nije tukao, spavao je na času jer je noću ostajao dugo budan i gledao televiziju. „Kada student ne može da uči, nagomilava mu se bes“, kaže Derin, „zato smo se mi stalno tukli.“

Derinova majka nije znala šta da radi s njim, a ni sa njegovim mlađim sestrama, koje su se takođe mnogo tukle u školi. Jednog dana je čula za

adventističku osnovnu školu u njihovom gradu i otišla da proveri da li bi mogla tamo da upiše svoju decu. Bila je srećna kada je saznala da može.

Promena

Derin je istog trenutka uvideo da je njegova nova škola drugačija. „Ovde nema tuče“, kaže on. „U mojoj staroj školi nikad ništa nisam naučio, pa kada sam došao u ovu školu, morao sam da ponavljam razred, ali onda sam počeo da učim i prošao godinu. Nastavnici su dobri prema učenicima. Moje sestre su takođe mnogo srećnije u ovoj školi. Ovde su se uklopile i više se ne tuku.“

Najlepša stvar koja se dogodila u ovoj školi je kada smo imali Molitvenu sedmicu o našoj zahvalnosti Bogu. Svakog dana smo pevali, slušali naročite prezentacije i molili se. Na kraju sedmice smo bili pozvani da predamo svoj život Bogu i ja sam odlučio da to želim da učinim.

Kada sam predao život Bogu, počeo sam da se menjam i nisam ljudima zadavao probleme. Počeo sam da slušam svoje nastavnike i da se lepo ponašam. Sve je počeo da se sređuje u mom životu i stvarno sam se promenio. Moja omiljena nastavnica je gospodica Kitsal. Ona me je dovela Bogu. Ja sam otkrio da hrišćanska škola daje još jedno rešenje – kada imaš probleme, možeš da ih iznesesi Bogu u molitvi.“

Omiljeni predmeti

Derin takođe uživa da peva i da uči biblijske priče – naročite onu o Davidu i Golijatu. „I baš mi se sviđa kako Bibliju i matematiku koristimo zajedno“, kaže on. „Na primer, kada je Isus izlečio 10 gubavaca i samo 1 se vratio, koliki je procenat onih koji su se vratili?“

Ali, najomiljeniji predmet mi je biologija. Učimo delove tela – srce, pluća, nervni sistem i mozak. Naučio sam da mi je potrebno više sna, pa sad idem ranije u krevet umesto da ostajem do kasno i gledam TV.“

Kada odraste, Derin bi želeo da bude glavni kuvar u nekom restoranu. Već sada uživa da pravi doručak za svoju veliku porodicu koju čine četiri sestre, dva brata i njegovi roditelji.

Derin i njegove dve mlađe sestre su zahvalne što mogu da idu u adventističku školu Belmopan i uvek će se sećati lekcija koje tamo uče. Kao rezultat toga, Derin i njegova porodica sada odlaze u adventističku crkvu koja je odmah pored škole.

Mi možemo pomoći Derinu i njegovoj porodici i drugim ljudima sličnim njima tako što ćemo dati poseban misionski dar trinaeste subote

ovog tromesečja. Jedan od projekata je kamp za decu i mlade u Belizu, a drugi je izgradnja evanđeoskog centra odmah pored škole i crkve u koju idu Derin i njegova porodica. Hvala vam što ih se seća-te i dajete misionski dar.

Misionski odeljak

- Direktorica adventističke škole Belmopan, gospodica Kitsal, vidi školu kao pravo misionsko polje. „U razredu sam imala devojčicu koja je u prethodnoj školi šamarala učiteljicu. Ali došla je ovde i počela da proučava Bibliju, i nakon godinu dana je poželela da se krsti. Karakter joj se potpuno promenio. Roditelji vide promenu u svojoj deci i to otvara vrata za evangelizam.
- Adventistička škola u Belmopanu ima svih osam razreda, i ukupno 105 učenika, a mnogi od njih nisu naši vernici.

AKTIVNOST

Humus na beližanski način

Sastojci:

- 1 ½ šolja kuvanog crvenog pasulja (sačuvajte nešto tečnosti od kuvanja)
- 3 supene kašike tahinija (pasta napravljena od susama)
- 2 supene kašike svežeg soka od limete
- 2 češnja belog luka
- soli, po ukusu
- ½ supene kašike kokosovog ulja (ili malo više ako želite)
- 1 supene kašike maslinovog ulja
- svež cilantro (po želji)

Uputstvo:

1. U blender ubacite pasulj, 2 supene kašike tečnosti u kojoj ste kuvali pasulj, tahini, sok od limete, beli luk, so, kokosovo ulje i zatim još ¼ šolje tečnosti u kojoj ste kuvali pasulj.
2. Izblendirajte dok ne bude glatka masa. Dodajte još tečnosti u kojoj ste kuvali pasulj ukoliko je potrebno ili ukoliko želite.

3. Prebacite u činiju u kojoj će služiti. Pošpricajte maslinovim uljem i ukarsite cilantrom, ako želite.

4. Služite sa tortiljama ili hlebom.

Ova količina je dovoljna za 2 šolje.

6. Spasen molitvom

Belize

Devetogodišnji Adriel i njegova sestra bliznakinja dolaze iz velike porodice. Imaju još dve sestre i dva brata koji su takođe blizanci. Porodica im je muzički veoma nadarena, a otac i još nekoliko dece sviraju u crkvenom orkestru. Adriel naročito voli da svira svoj klarinet. Takođe voli da priča drugima o Isusu i kako mu je On sačuvao život.

Jednog dana kada je Adriel bio kod kuće, nije se osećao dobro. Rekao je majci da ga jako boli glava. Ona ga je odvela kod lekara i dala mu injekciju. Međutim, Adrielu nije bilo bolje. Nedugo posle toga, počele su da ga bole noge, a i ruke. Odveli su ga u bolnicu. Doktori su kazali da on ima bolest koja se zove „juvenilni reumatoidni artritis“ i da može biti veoma bolna.

Više problema i više molitava

Konačno, nakon dve sedmice u bolnici, Adriel je mogao da ide kući. Dva dana kasnije bio je toliko srećan što ponovo svira klarinet u crkvenom orkestru na probi. Međutim, kada se probudio u subotu ujutro, bol se vratio, a ovog puta je bio još jači! Majka ga je podhitno odvela nazad u bolnicu. Dok su čekali da uđu kod doktora, Adriel je imao iznenadni napad nakon kojeg je pao u komu.

Adrielova majka je pozvala ljude u crkvi i oni su počeli da se mole za njega. Zatim je zvala prijatelje i iz druge adventističke crkve gde se održavao veliki sabor za vernike širom Belizea. „Objavili su ovu vest na bogosluženju“, kazala je gospođa Baptist, Adrielova majka. „Bogosluženje je stalo s programom kako bi se svi molili za njega. Zatim su pastori došli u bolnicu i molili se za Adriela. Dok su upućivali posebnu molitvu i vršili miropomazanje, Adriel je imao još jedan napad. Lekari nisu znali šta više da učine za njega.“

Svi su nastavili da se mole za Adriela i te noći on se probudio iz kome. Bili su tako srećni! Međutim, lekari su bili zabrinuti da Adriel može da ima oštećenje mozga zbog napada tokom kome.

Poseban pregled

Želeli su da odrade poseban pregled, a to je snimak magnetnom rezonancicom, kako bi utvrdili da li ima oštećenja mozga. Taj pregled mnogo košta, pa su svi vernici iz crkve pomogli porodici dajući novac za Adrielov pregled. A nastavili su i da se mole za njega.

Došlo je vreme za ovaj važan pregled. Pažljivo su stavili Adriela na mali krevet koji se pokretao pritiskom na dugme. Kada su pritisli taster, krevet se pomerio i ušao u uređaj za magnetnu rezonancu. Pregled uopšte nije boleo i Adriel je ostao vrlo miran dok je uređaj slikao unutrašnjost njegove glave.

Uslišene molitve

Nakon završetka pregleda, lekari su pogledali slike Adrielovog mozga i zaključili da nema oštećenja – njegov mozak je bio zdrav. Svi su bili tako srećni kad su čuli ovu predivnu vest! I ponovo su se molili – ovog puta da zahvale Isusu što je iscelio Adriela.

Od tada, Adriel više nije imao bolove niti napade, i srećan je što može ponovo da ide u crkvu i svira klarinet u orkestru. „Ja pričam ljudima da ih Isus voli“, kaže Adriel, „i želim da kažem Isusu da Ga volim!“

Arielova majka kaže da zbog iskustva njenog sina, ona zaista uviđa „silu posredničke molitve. Mislim da je to razlog zbog kojeg je on danas s nama“, kaže ona.

Pitanja za razmišljanje:

- 1. Da li se nekada neko molio za tebe kada si bio bolestan? Kako si se osećao zbog toga?
- 2. Zašto je dobro da se molimo?
- 3. Šta se dešava kada se molimo za nekoga, ali njima ne bude bolje? Da li ih Bog i dalje voli? (Napomena učitelju: Ovo je dobra prilika da razgovarate zašto se loše stvari dešavaju ljudima koji vole Boga i kako će ih jednog dana Bog zauvek izlečiti.)

AKTIVNOST

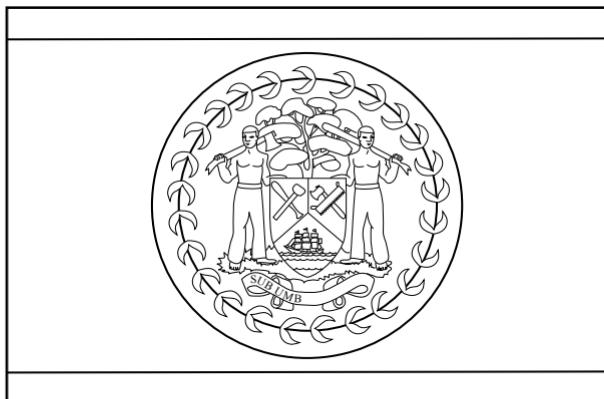
Obojte zastavu Belizea:

Gornji pravougaonik: crvene boje

Polje: tamnoplave boje

Donji pravougaonik: crvene boje

Krug: bela pozadina sa zelenim vencem, svetlosmeđi čovek na levoj strani, sa belim pantalonama, tamnosmeđi čovek na desnoj strani, sa belim pantalonama, zeleno drvo u sredini, smeđe stablo, štit u sredini ima žutu pozadinu na gornjoj desnoj trećini, crnu pozadinu iza čamca sa zelenim podnožjem ispod broda u donjoj trećini, i bela pozadina u gornjoj levoj trećini.



7. Božanski susret

Dominikanska Republika

Bio sam toliko razočaran kada je naša crkva otkazala izlet na reci, pa je moj tata predložio da mi ipak odemo. Odvezli smo se do kuće našeg prijatelja i pozvali ga da krene s nama, ali on nije mogao da pođe. Međutim, tatin prijatelj nas je zamolio da pozovemo prijatelja koji mu je bio u poseti da ide s nama. „On se zove Hoze“, rekao je tatin prijatelj. „I prolazi kroz teške trenutke.“

Neočekivani susret

Tata je pričao sa Hozeom čije lice se ozarilo. Tata mi je pokazao rukom da dođem i rekao mi da će nas Hoze odvesti do reke svojim kamionetom. Želeo sam da budem nasamo s tatom, ali sam ga sledio do Hozeovog kamiona u kom ćemo se voziti do reke.

Na reci smo se super zabavljali igrajući se u vodi. Onda je tata video da Hoze izlazi iz vode i seda na obalu. Tata mi je dao signal da ide da razgovara sa Hozeom. „Ostani blizu obale“, upozorio me je. Gledao sam kako tata seda do Hozea i njih dvojica su počeli da pričaju. Delovalo je prilično napeto. Meni više nije bilo zabavno jer sam ostao sâm, pa sam izašao iz reke i pridružio se tati i Hozeu.

Iznenađujuća priča

„Kad me je žena napustila“, pričao je Hoze, „jednostavno sam odustao. Otpozdravljao sam se sa priateljima kada ste vi došli. Planirao sam da se ubijem.“ Hozeove reči su me zapanjile. Nije ni čudo što izgleda tako utučeno, pomislio sam.

„Ne znam zašto vam ovo govorim“, kazao je Hoze. „Ali, vi ste drugačiji. Znam da ste hrišćanin, pa mogu da vam ovo ispričam.“

Tata je klimao glavom, a ja sam znao da se molio dok je slušao Hozea. I ja sam se molio u svom srcu. Onda je tata kazao: „Hoze, mislim da naš današnji susret nije slučajan. Bog me je nagnao da posetim danas svog prijatelja jer je znao da ćeš ti biti tamo.“ Hoze je klimnuo glavom i sedeо neko vreme razmišljajući.

Tata je molio Hozea da ne poklekne prihvatajući đavolji predlog. „Nije Božji plan za tebe da umreš“, dodao je. „Bog želi da Mu predaš svoj život.“

Hoze je rekao da će dati Bogu šansu u svom životu. Onda me je tata pitao da im se pridružim u molitvi. Nakon molitve, Hozeovo lice se promenilo. Zračilo je nadom i mirom.

Dok smo se vozili nazad do kuće tatinog prijatelja, setio sam se da nisam želeo da uključim ovog stranca u naše današnje planove. Ali sada znam da je susret sa Hozeom bio Božji plan – božanski susret, kako bi ga tata nazvao. Zamolio sam Boga da mi pomogne da prepoznam u svom životu božanske susrete i da me učini sličnijim mom ocu, neustrašivom kada je u pitanju svedočenje Božje ljubavi drugim ljudima.

Dečaci i devojčice, mi ne znamo kada neko prolazi kroz teške trenutke. Ali Bog zna i ponekad će nas On zamoliti da govorimo nekome o Njegovoj ljubavi. Zato slušajte Božji glas i pokušajte da budete svesni da je to možda božanski susret.

Informativni odeljak

- Bejzbol je nacionalni sport u Dominikanskoj Republici. Mnogi mladići sanjaju da jednog dana postanu bejzbol igrači za prvoligaški tim u Sjedinjenim Državama.
- Široke peščane plaže ove zemlje privlače na hiljade turista svake godine što jača ekonomiju ovog područja.

8. Sticanje prijatelja za Isusa

Dominikanska Republika

Mileni živi u Santo Domingu, glavnom gradu Dominikanske Republike. [Pokaži glavni grad Dominikanske Republike na karti.] Dominikanska Republika je još jedna zemlja u Interameričkoj diviziji.

Svedočenje Božje ljubavi drugima potpuno je prirodno za Mileni. Njena majka priprema dečji program za adventističku radio-stanicu u gradu, i Mileni joj u tome pomaže.

„Ponekad ja pričam priču, a nekad ispričam i kratku duhovnu poruku ili govorim o nekoj konkretnoj ideji iz Biblije“, kaže Mileni. „Zabavno je na taj način pričati deci o Bogu.“ I naravno, Mileni poziva svoje prijatelje da slušaju dečji program.

Mileni takođe pomaže majci i u dečjim programima za crkve širom grada. Ona je član dečje dramske sekcije koja glumi biblijske priče, tako da Mileni ima puno prilika kada može da pozove svoje prijatelje gde oni mogu da slušaju o Isusu.

Novi prijatelj za Isusa

Jednog dana Mileni je upoznala Nikol, novu devojčicu koja se doselila u njen komšiluk. Mileni je pitala Nikol da budu drugarice. Uskoro je Mileni uvidela da Nikolina porodica ne ide redovno u crkvu. Zato je Mileni pozvala Nikol i njenog brata Hozea da idu s njom u crkvu. Deca su pristala i dopalo im se.

Milenina majka je posetila Nikolinu i pozvala decu na dečji biblijski klub koji je upravo osnivala kod kuće. „Pevaćemo pesme, učiti biblijske priče i moliti se“, kazala je majka. Ovoj majci se ideja dopala, pa su sledećeg utorka Hoze i Nikol išli kod Mileni na prvi sastanak biblijskog kluba.

Došlo je još nekoliko dece. Razgovarali su par minuta o onome što im se dešava u životu trenutno, zatim su proučavali biblijsku priču, pevali i molili se. Mileni je bilo drago što su njeni priatelji došli na biblijski klub. Veoma se trudila i vredno radila kako bi bila sigurna da svi uživaju u aktivnostima kluba, da bi želeli da dolaze svake sedmice.

Svedočenje Božje ljubavi

Nikol i Hoze i dalje idu na biblijski klub i u subotnu školu. Oni vole da pričaju roditeljima šta uče. Milenina majka je pozvala njihove roditelje da proučavaju Bibliju s njom, i prihvatili su. Oni žele da saznaju više o Bogu i onome što njihova deca uče u crkvi.

„Tako mi je drago što su me roditelji naučili da svedočim svojim prijateljima o Božjoj ljubavi“, kaže Mileni. „Zahvaljujući tome što su Nikol i Hoze prihvatili moj poziv da dođu u crkvu i na mamin biblijski klub, još dve osobe su danas deo Božje porodice. Nadam se da će uskoro i njihov stariji brat i sestra i njihove roditelji upoznati Isusa i pridružiti se Adventističkoj crkvi.“

Kada je Isus važan deo našeg života, lako je svedočiti našim prijateljima o Njegovoj ljubavi. Kako vi možete ove sedmice svedočiti nekome o Božjoj ljubavi? Možda ne možete učestvovati u radio programu, ali možda možete pozvati prijatelje na sopstveni biblijski klub i u subotnu školu.

Informativni odeljak

- Kristofer Kolumbo je pristao na područje gde je sada Dominikanska Republika. Potraživao je ostrvo za Španiju, pa je čak i danas zvanični jezik ove zemlje španski.
- Ljudi u Dominikanskoj Republici su mešavina španskog i afričkog porekla, rezultat robova koji su dovedeni u ovu zemlju da rade na velikim plantažama.
- Većina ljudi su katolici. U okviru malog broja protestanata ima nešto više od 200 000 adventista.

AKTIVNOST

Punjene tikivice (4 porcije)

Sastojci:

4 velike tikvice, oko 180 grama svaka
4 supene kašike putea
2 velike glavice crnog luka, iseckanog
1 češanj belog luka, protisnuti
2 šolje (740ml) rendanog sira
 $\frac{1}{2}$ kafene kašičice timijana
So

Uputstvo:

Zagrejte rernu na 190°C. Dobro operite tikvice i presecite na pola po dužini. Sipajte 1cm vode u veliku šerpu ili tiganj i neka proključa. Dodajte polovine tikvica i neka blago krčkaju oko 3 minuta da bi omekšale; ocedite. Kašićicom vadite središte tikvica, ostavljajući šupljinu za nadev. Iseckajte izvađeno „meso“ tikvica. Istopite puter u tiganju i dinstajte crni luk 5 minuta. Dodajte beli luk i seckane tikvice, i kuvajte još 4-5 minuta. Sklonite sa vatre i umešajte u to rendani sir i začine. Premažite uljem plitku duguljastu vatrostalnu činiju i poredajte polovine tikvica u nju. U njih ubacite smesu od crnog luka i sira. Pecite 20 do 30 minuta dok polovine ne budu skroz mekane, a nadev zlatno smeđe boje. Služite uz svež sos od paradajza.

9. Naše svetlo sija!

Dominikanska Republika

Prošle subote smo čitali o devojčici po imenu Mileni. Mileni se sprijateljila sa svojim komšijama Nikol i Hozeom, i često im je govorila o Bogu. Jednog dana ih je pozvala u subotnu školu, i oni su krenuli sa njom.

„Baš volim crkvu“, kaže Nikol. „Naročito volim biblijske priče i vesti iz dalekih mesta. A volim i da pevam. Ponekad Mileni i ja zajedno pevamo u crkvi.“

Svedočenje porodici

„Ja pričam roditeljima šta učim u subotnoj školi i pozivam mog starijeg brata i sestru da podu s nama u crkvu. Ponekad pristanu, naročito kada ja pevam.

Kada se Mileni krstila, i Hoze i ja smo želeli da se krstimo. Naši roditelji su nam to dozvolili, pa smo se krstili u isti dan kao Mileni. Radujem se što Isus poziva decu da budu Njegovi prijatelji!“

Širom susedstva

„Ne tako davno, mi smo se preselili u drugi deo grada, udaljen nekoliko kilometara od Mileni. Sada je ne viđam tako često, ali zato imam potpuno novi komšiluk i decu kojoj mogu da pričam o Bogu. Ja im govorim da ih Isus voli i da će uskoro doći. Pozivam ih da slušaju dečji program na adventističkoj radio-stanici svakog posle-podneva. Neki od njih slušaju i dopada im se. To je dobar način da uče o Bogu.

„Kao što je Mileni pozvala mog brata i mene u crkvu, sada i ja pozivam prijatelje iz mog susedstva da dođu u crkvu. Za sada još нико nije došao, ali sam sigurna da će jednog dana doći.

Naša nova crkva je mala i nemamo izviđače, ali imamo dečju biblijsku grupu. Glumimo biblijske priče koje učimo decu iz našeg susedstva. To je zabavno i deci se sviđa. Imamo između 15-oro i 25-oro dece na našim sastancima.“

Neka sija dok Isus ne dođe

„Ja pozivam moje prijatelje iz susedstva da dođu na biblijski program u crkvi. Drago mi je što nam odrasli u crkvi pomažu da spremimo program kako bismo mogli da svedočimo drugoj deci o Božjoj ljubavi.

Tako sam srećna što mi je Mileni pričala o Božjoj ljubavi. Radujem se što nas je njena mama pozvala u crkvu i na njen dečji biblijski klub. Sada je red na mene da govorim drugoj deci, a i odraslima, da ih Isus voli i da će uskoro doći da nas povede kući. Ja želim da oni budu spremni kada Isus dođe. Molite se da svi budemo spremni kad Isus dođe da nas vodi na nebo.“

AKTIVNOST

Dok neki ljudi u Interameričkoj diviziji govore engleski, mnogi drugi govore španski. Evo pesme koju možete pevati na španskom.

Padre, Te Adoro (Father I Adore You)

pa dre te a do ro
a tus pi-es me pos tro
ko mo te amo
ko mo te a mo

kris to te a do ro
a tus pi-es me pos tro
ko mo te amo
ko mo te a mo

e-spi-ri tu te a do ro
a tus pi-es me pos tro
ko mo te amo
ko mo te a mo

10. Previše učenika

Kuba

Bio je to prvi dan škole, a u učionici gospodice Gonzales čekalo je 30 ushićenih predškolaca koji su čavrljali svi u isto vreme. Gospodica Gonzales je uzdahnula. Letnji raspust je delovao tako kratak! Uzela je spisak učenika iz svog razreda i počela da ih proziva.

Kada je završila s prozivkom, vrata učionice su se otvorila i unutra je ušla direktorka škole.

„Dobro jutro, gospodice Gonzales“, rekla je direktorka. „Moram da porazgovaram sa vama na trenutak.“ Učiteljica je izašla da čuje šta je direktorka imala da joj kaže.

„Imam novog učenika za vas, dečaka sa Havane. Znam da vam je učionica puna, ali želela bih da bude u vašem razredu.“

„Molim vas“, preklinjala je gospodica Gonzales, „već imam 30 učenika“. Onda je zastala i rekla: „Pa, dovedite ga. Ako se bude lepo ponašao, zadržaću ga.“ Direktorka se nasmešila i zatvorila

vrata učionice za sobom. Posle nekoliko minuta vratila se sa malim dečakom. Kada je rekla gospođici Gonzales da se dečak zove Rolandito, on se nasmešio svojoj novoj učiteljici.

Svakog jutra Rolandito je pozdravljao svoju učiteljicu osmehom. Dok ga je gospođica Gonzales posmatrala, uvidela je da je on drugačiji od ostale dece. Bio je tako dobar, tako poslušan, tako ljubazan.

Nevolje na igralištu

Jednog dana, dva dečaka su se potukla na igralištu. Pre nego što je učiteljica uspela da stigne do dece i prekine tuču, jedan od dečaka počeo je da plače. Rolandito je video da dečak plače i dao mu je svoju maramicu. „Žao mi je što te boli“, tešio ga je.

Ponekad bi prepuna učionica postala tako bučna ili bi se neko dete s nepoštovanjem ophodilo prema učiteljici. Ali Rolandito se nije pridruživao budalaštinama mangupa iz učionice. Umesto toga ih je pozivao da budu poslušni učiteljici. Jednog dana, kada su neka deca naljutila učiteljicu, on joj je šapnuo: „Molite se da svi budemo dobri!“

Gospođica Gonzales se nasmešila od iznenadenja. „Da li ti ideš u crkvu, Rolandito?“, upitala je.

„Da, učiteljice“, odgovorio je. „Ja sam adventista.“

Jednog dana posle škole, Rolandito je pitao učiteljicu da li veruje u Boga.

„Da, Rolandito“, odgovorila je.

„Hoćete li onda doći u moju crkvu?“, upitao je.

Gospođica Gonzales je razmisnila za trenutak, a onda kazala: „Možda će doći jednom.“ Nije bila baš zainteresovana, pa nije htela ništa da obećava.

Za vreme časa jednog dana, gospođica Gonzales je upitala decu šta bi želeli da budu kada završe školu. Kada je došao red na Rolanditu, on je odgovorio: „Ja želim da budem pastor!“

Biblija – poklon

Nakon škole jednom prilikom Rolandito i gospođica Gonzales su razgovarali. „Jeste li čitali Bibliju?“, pitao ju je.

„Ja nemam Bibliju“, kazala je ona.

„Ako želite, doneću vam jednu“, ponudio je Rolandito. Održao je svoje obećanje i zamolio majku za Bibliju koju će dati učiteljici. Nekoliko dana kasnije ju je predao gospodjici Gonzales. Onda je jednog dana Rolanditova majka svratila u učionicu da porazgovara sa učiteljicom posle škole. Kada se gospodica Gonzales zahvalila za Bibliju, Rolanditova majka joj je ponudila da dođe kod nje kući kako bi pročavali Bibliju. Učiteljica je bila srećna što će joj neko pomoći da bolje razume Bibliju.

Rolandito često razgovara sa gospodicom Gonzales o Bibliji, o nebu i o Deset zapovesti. Kada ju je pozvao na poseban božićni program, ona se odazvala. Rolandito je bio srećan što ju je video na programu sa sinom.

Rolanditova majka je nastavila da proučava Bibliju sa gospodicom Gonzales i nekoliko meseci kasnije gospodica Gonzales je odlučila da želi da postane hrišćanka. Rolandito nije mogao da obuzda svoje oduševljenje kada je čuo da će se njegova učiteljica krstiti. Lice mu je prekrio široki osmeh dok je posmatrao kako njegov tata krštava njegovu učiteljicu.

11. Bezbedno mesto za učenje

Jamajka

Petogodišnja Keniša nije znala kako to izgleda ne plašiti se. Otkad zna za sebe, ljudi su pucali na ulicama Trenč Tauna gde je ona živela. Iz noći u noć ona bi se šcućurila u malu loptu na svom tankom dušeku, pokušavajući da priguši buku stavljanjem ruku preko ušiju. Ali to nije bilo baš uspešno. Nakon što bi zadremala, i dalje bi čula tuču u svojim snovima.

Ni preko dana nije bilo mnogo bolje za Kenišu. Budila bi se gladna, a u najvećem broju slučajeva nije bilo ništa za jelo. S vremenom na vreme majka bi joj dala bananu ili malo pirinča, ali je uglavnom i dalje ostajala gladna.

Neke dobre vesti

U Trenč Taunu je bilo jako teško živeti. Međutim, jednog danas su Keniša i njena majka čule dobre vesti – adventistička crkva iza čoška otvarala je novu školu za decu iz ovog mesta. Nikada ranije nijih dve nisu bile u adventističkoj crkvi, ali su želete da više saznaju

o ovoj školi, pa su otišle da upoznaju gospođu Lurlajn Džejms, direktorku škole.

„Naša škola je namenjena za decu od 2 do 6 godina“, gospođa Džejms je kazala Kenišinoj majci. „Bićemo srečni da vašu kćerku primimo u našu školu.“ Keniša i njena majka su bile tako radosne, a kasnije su se još više obradovale kada su saznale da će adventistička crkva platiti većinu Kenišine školarine. Keniša bi takođe imala i besplatan kuvani ručak svakog dana u školu, a njena majka bi mogla da dolazi na redovne molitvene doručkove gde učitelji i roditelji zajedno jedu i mole se.

Keniša je bila jako srečna u svojoj novoj školi. Osećala se bezbedno, tamo je našla nove prijatelje, volela je učiteljicu, naučila je da čita i piše, i što je najvažnije, saznala je da je Isus njen prijatelj.

Ne boj se

Međutim, jednog dana kada je Keniša stigla u školu, gospođa Džejms je primetila da nešto nije u redu. Keniša je izgledala vrlo tužno i uplašeno.

„Šta nije u redu?“, upitala ju je nežno.

„Moja baka je juče umrla i bojimo se da će se njen duh vratili večeras i uhvatiti nas!“

„Ne boj se“, uveravala ju je gospođa Džejms. „Žao mi je što si izgubila baku, ali ne treba da se bojiš da će se njen duh vratiti i povrediti vas.“ Gospođa Džejms je shvatila njen strah, jer su mnoga deca u Trenč Taunu verovala da kada osoba umre, njen duh se vraća da progoni one koji su ostali.

„Vidiš“, nežno je nastavila gospođa Džejms, „kada osoba umre, ona je stvarno mrtva. To je kao da spava, ali se neće probuditi dok je Isus ne probudi kada ponovo dođe.“

„Stvarno?“, upitala je Keniša. „Onda ne treba više da se bojim. Moja baka samo spava.“ Gospođa Džejms ju je uverila da je to istina i pozvala Kenišu i njenu mamu da dolaze subotom ujutro u adventističku crkvu.

Mnogi blagoslovi

Ima mnogo dečaka i devojčica u Trenč Taunu koji uče važne stvari iz Biblije u adventističkoj Bejzik školi. Većina njih su previše siromašni da

bi priuštili tri obroka dnevno, zato se oni istinski raduju ukusnom kuvaranom ručku koji dobijaju u adventističkoj školi svakog radnog dana.

Nedeljom neki od učenika i njihovih porodica idu u gostonici Milostivi Samarjanin nedaleko od Trenč Tauna gde mogu da dobiju još jedan besplatni obrok. Deo našeg posebnog trinasetog subotnoškolskog dara će pomoći gostonici Milostivi Samarjanin da dobije medicinsku i zubaršku ordinaciju – uključujući i posebnu zubaršku stolicu samo za decu! Nadamo se da već sada planirate da budete darežljive ruke trinaeste subote kako biste pomogli deci na Jamajci i u Belizu.

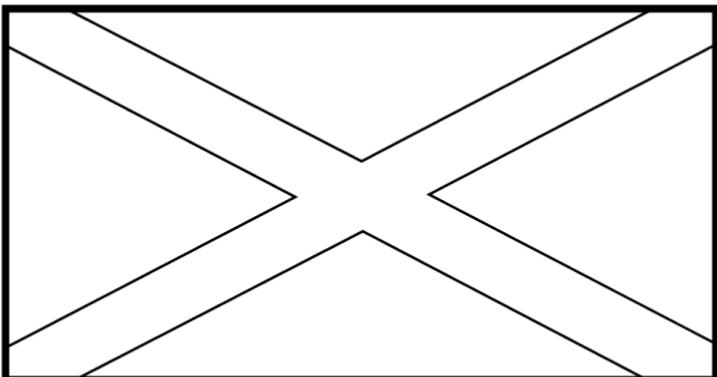
Hvala vam!

Informativni odeljak

- Jamajka je ostrvska zemlja u Karipskom moru. Proteže se 234 kilometara u dužinu, a u najširem delu je 80 kilometara šioka.
- Na Jamajci živi 2.8 miliona ljudi i mnogi turisti dolaze da posete ovo predivno ostrvo.
- Tokom svoje istorije, Jamajka je bila poznata po proizvodnji šećera.

AKTIVNOST

Oboje zastavu Jamajke. Gornji i donji trouglovi su jarko zeleni. Manji trouglovi sa leve i desne strane su crni. Široke linije po dijagonalima su jarko žute boje.



12. Pomoć gladnima

Jamajka

Da li ste ikada bili mnogo gladni? Da li ste nekada bili bez hrane ceo jedan dan? A dva ili tri dana? Dana? Kaako biste se osećali? Šta biste radili?

Na malom ostrvu Jamajka u Karipskom moru [pokaži Jamajku na karti], ima gladnih ljudi – dečaci i devojčice, majke i očevi, bake i deke. Iz dana u dana oni nikada ne znaju kada će i da li će imati nešto za jelo.

Promena

Međutim, jednog dana mala grupa adventista je odlučila da pomogne gladnima. Počeli su da daju pakovane ručkove jednom sedmično u glavnom gradu Kingstonu. Sve više ljudi je počelo da dolazi i uskoro je brojka prešla nekoliko stotina. Kupili su staru zgradu baš pored adventističke crkve Krug heroja u Kingstonu. Zatim su je renovirali u gostionicu i nazvali je Milostivi Samarjanin.

Bog je istinski blagoslovio gostionicu Milostivi Samarjanin i oni tamo sada služe kuvani ručak tri puta dnevno za 900 ljudi. To znači da svake godine oni daju 48 000 besplatnih ručkova! Ljudi su presrećni jer sada znaju da mogu uvek da dobiju dobar topli obrok u centru Milostivi Samarjanin.

Tamo se mogu i istuširati, ošišati i oprati garderobu. A ima čak i kreveta za majke i decu koje mogu da prenoče kada su u nevolji.

Srećna deca

Dvanaestogodošnja Dženiel je jako srećna zbog gostionice Milostivi Samarjanin. „Oni mi pomažu u mnogim stvarima“, kaže ona. „Ja imam šest sestara i dvojicu braće. Mi smo počeli ovde da dolazimo kada nismo imali krov nad glavom. Oni su nam dali hranu i odeću. Pomažu i tako što nam daju školske uniforme, rančeve sa školskim priborom i knjigama!“

Kada nije u školi, Dženiel voli da pomaže u služenju ručkova. Ona kaže da u gostionici najviše voli što „ispunjava ljubavlju. Kada tamo propovedaju i govore o Bogu, tako je zanimljivo. A nekad nas i zasmejavaju! A i hrana je dobra“.

Jedanaestogodišnja Olivija dolazi u gostionicu Milostivi Samarjanin sa svojom majkom i sestrama već sedam godina. Posebno voli

božićne programe i da uči o Bogu. Nedavno se krstila u adventističkoj crkvi Krug heroja. „Da nije bilo Boga“, kaže ona, „ja ne bih bila u školi, niti bih se probudila ovog jutra, a ne bih imala ni krov nad glavom.“

Nema i njena majka su prvi put došle u gostionicu kada je Nema bila tinejdžerka. „Kada prekoračiš njihovu kapiju, možeš da ostaviš probleme za sobom, jer ovde počinješ iznova“, kaže Nema. „Ovo je mesto proslavljanja, mira i dobijanja pomoći. Ovo mesto je postalo dom, porodica, spas! Pre nego što sam došla ovde, bila sam jako stidljiva, ali dolasci na ovo mesto vam pomažu da izadete iz svoje ljuštute. Imate priliku da razgovarate s ljudima, da razgovorate s Bogom i saznate šta On može da učini za vas.“

Zadatak pretvoren u sreću

Šejd je u gostionicu Milostivi Samarjanin došla prвobitno jer je „služba drugima“ bila jedan od njenih izviđačkih zadataka. Međutim, toliko je uživala da je nastavila da odlazi tamo. „Osećam se super!“, kazala je. „Volim da pomažem deci, kao i starijim ljudima. Pomažem u serviranju hrane, igram igre s njima, a ponekad im perem kosu.“

Šejd takođe vodi molitveni krug dece svog uzrasta i priča nam iskustvo koje je imala: „Jedna devojčica mi je pričala o nekim svojim problemima koji su bili slični mojima. Molili smo se za nju u mom molitvenom krugu i plakali zajedno s njom. Osetila sam radost staraњa i sreću što sam mogla da budem tu.“

I vi možete pomoći deci u gostionici Milostivi Samarjanin. Tu će se otvoriti zubarska ordinacija, a trinaesti dar ovog tromesečja će pomoći u kupovini zubarske stolice koja će se koristiti samo za decu. Vi možete da pomognete tako što ćete doneti poseban dar trinaeste subote. Hvala vam!

Informativni odeljak

- U 2014. godini, populacija Jamajke iznosila je 2.8 miliona ljudi.
- Preko milion turista poseti Jamajku svake godine.
- Jamajka ima 8 vrsta domaćih zmija, ali nijedna vrsta nije otrovna.
- Jamajka je iznredila mnoge talentovane atletičare kao što su Jusejn Bolt, Johan Blejk i Šeli-En Frejzer-Prajs.

Program za trinaestu subotu

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:

- Navežbajte jednu ili više pesama sa vebajta i njih možete da pevate za vreme programa.
- Dajte pitanja iz donjeg kviza deci koja mogu da govore jasno pred publikom. Vežbajte nekoliko puta pre programa trinaeste subote.
- Pošaljite podsetnik roditeljima za trinaesti dar sledeće subote.

Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima sa posebnim programom:

- Pozovite posebnog gosta da priča deci o životu u Jamajci, Belizu ili nekoj drugoj zemlji Interameričke divizije. Ohrabiće govornika da doneše rekvizite koji će zainteresovati decu i pomoći im da razumeju kulturu i izazove tamošnjih ljudi. Takođe možete koristiti kviz – oni uživaju da pokažu šta su naučili!
- Podsetite decu da ponesu svoj trinaesti dar. Neka poziv na dar bude upečatljiv trenutak u subotnoj školi. Prebrojte novac i kažite deci koliko ste se sakupili tokom tromesečja. Pohvalite ih za ono što su činili i kažite im da će njihovi darovi uneti veliku promenu u život dece koja su kao i oni, a žive u Interameričkoj diviziji.

Misionski kviz

Narator: Ovog tromesečja smo naučili mnoge stvari o ljudima u Interameričkoj diviziji. Želeli bismo da vas testiramo i proverimo da li ste naučili lekcije kao deca. Deca će postavljati pitanja. Ako mislite da znate odgovor, podignite ruku.

P 1: Interamerička divizija je sastavljena od koliko zemalja? (a) 12, (b) 31, ili (c) 42. [Odgovor: (c) 42 zemlje]

P 2: Interamerička divizija ima više od koliko miliona vernika, što ih čini najbrojnijom od svih divizija u svetskoj crkvi? (a) 3.7, (b) 4, (c) 4.2 (d) 5.1 [Odgovor: (a) 3.7]

P 3: Većina zemalja u Interameričkoj diviziji se graniči sa kojom vodom ili vodama? (a) Pacifičkim okeanom, (b) Karipskim morem, (c) Meksičkim zalivom, ili (d) Meksičkim zalivom i Karipskim morem? [Odgovor: (d)]

P 4: Koje zemlje će primiti deo današnjeg trinaestog subotnoškolskog dara? [Belize i Jamajka]

P 5: Rodno mesto žvakačih guma je koja Interamerička zemlja? [Belize]

P 6: Koja su tri glavna jezika koja se govore u Inter-Americi? [Engleski, španski i francuski]

P 7: Koji je zvanični jezik Belizea i Jamajke? [Engleski]

P 8: U zemlji Belize, koji procenat crkvenog verništva jesu mlađi ljudi? (a) 90 procenata, (b) 70 procenata, (c) 50 procenata, (d) 40 procenata [Odgovor: (b) 70 procenata]

P 9: Koja zemlja predstavljena u ovom tromesečju ima prosek od jednog adventiste na 9-oro ljudi, a koja prosek od jednog adventiste na 8-oro ljudi? [Odgovori: Jamajka, 1 od 9; Belize, 1 od 8]

P 10: Kako se zove centar na Jamajci koji će moći da izgradi lekarsku ordinaciju za majke i zubarsku ordinaciju zahvaljujući našem trinaestom subotnoškolskom daru? [Odgovor: Gostionica Milostivi Samarjanin]

P 11: Koja zemlja u Inter-Americi je poznata po proizvodi najbržih trkača na svetu? [Jamajka – Jusejn Bolt, najbrži čovek na svetu; Šelin En Frejzer-Prajs, jedna od najbržih žena na svetu].

P 12: Ovo je zastava koje zemlje u Interameričkoj diviziji? [Podigni zastavu (ili sliku zastave) Jamajke.]

P 13: Koja Interamerička zemlja ima 8 vrsta domaćih zmija, ali nije jedna nije otrovna? [Jamajka]

P 14: Ovo je zastava koje zemlje u Interameričkoj diviziji? [Podigni zastavu (ili sliku zastave) Belizea.]

P 15: Deo našeg današnjeg dara će pomoći u izgradnji omladinskega kampa i evandeoskog centra za uspešniju obuku laika u kojoj zemlji? [Belize]

Narator: Trinaesta subota je tradicionalno postala vreme kada adventisti donose veći dar kako bi pomogli da polja koja su prikazana tokom tromesečja prošire jevanđelje o Isusu u svom području.

Jedna četrtina ukupnog dara datog danas po crkvama širom sveta ide direktno za projekte u Belizeu i na Jamajci. Hvala vam mnogo što podržavate misiju!

[*Dar*]

Igre iz Inter-Amerike

Planirajte dan igara za decu. Ako je moguće, neka bude blizu Božića, pa neka vrhunac igara bude gluma posade, to je vreme pre Božića kada deca u centralnoj Americi idu od kuće do kuće, nose rekvizite vezane za Isusovo rođenje i prepričavaju priču o putovanju Marije i Josifa fo Vitlejema pred Isusovo rođenje. Deca dobijaju bombone ili neke druge slatkiše, obično stavljene u pinjatu.

Pinjate su male posudice sa poklopcom napunjene slatkišima i okačene na stub ili vise na nekom konopcu.

Pinjate možete da kupite na mnogim mestima ili možete sami da je napravite od kartonske kutije koju prelepite nekim ukrasnim papirom, papirnom kašom ili tkaninom i dekorirate trakama krep papira.

Da biste napravili jednostavnu pinjatu, naduvajte veliki balon i izlepite ga papirnom kašom (vidi uputstva). Ostavite mali otvor na jednom delu balona da biste kasnije napunili pinjatu. Kada se papirna kaša dobro osuši, probušite balon i uklonite ostatke. Napunite pinjatu bombonama i slatkišinja, i zlepite kartonski čep u rupu. Prelepite rupu papirnom kašom i opet ostavite da se osuši. Obojte pinjatu jarkim bojama ili je dekorirate trakama od krep papira (vidi dole uputstva).

Okačite pinjatu na kuku ili kanap koji visi sa plafona ili na krošnju drveta napolju. Stavljamte povez za oči jednom po jednom detetu, i dajte im vreme da štapom ili palicom zavrte pinjatu i slomi je. Dozvolite tri zamašaja pre nego što sledeće dete pokuša da je slomi. Kada je dete uspešno slomilo pinjatu, bombone koje su iznutra će se rasuti i svi će se sjuriti da pokupe šta mogu. Obavezno imajte dodatne slatkiše kako bi svako dobio nešto.

Napravite papirnu kašu tako što ćete pomešati jednake delove (počnite sa po dve šolje za sve) belog brašna i vode. Iscepajte (ne

secite) trake novina široke oko 2,5cm i potopite ih u smesu od brašna i vode. Ostatke brašna i vode namažite među prstima i onda premažite balon iz različitih uglova, gladeći nabore. Nastavite dok ceo balon nije podjednako prekriven sa tri ili više slojeva papirne kaše.

Paukova mreža

Ovo je vrlo populatna aktivnost koja se može prilagoditi da odgovara mnogim različitim situacijama.

Deca stoje u krug. Jednom detetu daj klupko vune i neka kaže kako ga je Bog blagoslovio te sedmice (ili reci detetu da navede životinju, Interameričku zemlju ili omiljeni biblijski tekst). Kada dete koje drži vunu da odgovor, nastavlja da drži svoj kraj vune, a klupko baca drugom igraču. Igrač koji uhvati klupko odgovara na isto pitanje i baca vunu drugoj osobi u krugu dok drži svoj deo vunice. Ovo se nastavlja dok svako dete ne dođe na red da odgovori na pitanje i baci vunicu. Kada završite, vunica će ličiti na paukovu mrežu.

Podseti decu da smo povezani na mnogo različitih načina, kao što pokazuje mreža od vune.

Uhvati metlu

Ovu igru možete da igrate unutra ili napolju. Deca formiraju krug i svako dobija broj. Jedno dete je izabrano da stoji u središtu kruga sa metlom.

Dete u središtu drži metlu iznad svoje glave. Proziva broj i pušta metlu. Igrač čiji broj je prozvan mora da uhvati metlu pre nego što padne na pod.

Ako dete uhvati metlu, on ili ona menja igrača u središtu kruga. Ako ne uhvati metlu pre nego što padne na pod, ispada iz igre.

Ako dete koje je u središtu prozove broj igrača koji je već ispašao, onda i on ispada i mora da ga zameni drugi igrač.

Igra se nastavlja dok ne ostane samo jedno dete.

Uživajte u karipskoj gozbi

Karipsko sunce i plodna zemlja rađaju obilje voća i povrća. Zato su salate od voća i povrća ovde vrlo popularne. Isprobajte neke od narednih da biste osetili ukusa Kariba:

Punjene tikvice (4 porcije):

4 velike tikvice, oko 180 grama svaka
4 supene kašike putea
2 velike glavice crnog luka, iseckanog
1 češanj belog luka, protisnuti
2 šolje (740ml) rendanog sira
 $\frac{1}{2}$ kafene kašičice timijana
So

Uputstva:

Zagrejte rernu na 190°C. Dobro operite tikvice i presecite na pola po dužini. Sipajte 1cm vode u veliku šerpu ili tiganj i neka proključa. Dodajte polovine tikvica i neka blago krčkaju oko 3 minuta da bi omekšale; ocedite. Kašićicom vadite središte tikvica, ostavljajući šupljinu za nadev. Iseckajte izvađeno „meso“ tikvica. Istopite puter u tiganju i dinstajte crni luk 5 minuta. Dodajte beli luk i seckane tikvice, i kuvajte još 4-5 minuta. Sklonite sa vatre i umešajte u to rendani sir i začine. Premažite uljem plitku duguljastu vatrostalnu činiju i poredajte polovine tikvica u nju. U njih ubacite smesu od crnog luka i sira. Pecite 20 do 30 minuta dok polovine ne budu skroz mekane, a nadev zlatno smeđe boje. Služite uz svež sos od paradajza.

Supa od avokada (4 porcije):

3 avokada, veoma zrela
2 mlada crna luka, tanko seckana na krugove
Sok od 1 limuna ili limete
4 šolje mleka
So i začini po ukusu

Isecite avokado uzduž, izvadite kosku i „meso“. U činiji izgnječite „meso“ dok ne bude kao pire. Dodajte tanko iseckan luk i limunov sek. Postepeno dodajte mleko i neprestano mešajte i „tucite“ kako bi supa bila kremasta. Stavite začine i servirajte hladno.

Povrće i salate

Fufu:

Fufu je tradicionalno afričko jelo koje je na Karibe stiglo s robovima pre 200-300 godina.

900 grama svežeg jama (ili kasave), oljuštenog i iseckanog na komadiće

1 supena kašika sveže nane, iseckane

2 supene kašike putera

Soli i začina po ukusu

Kuvajte komadiće jama dok ne omekšaju. Ocedite vodu i izgnječite jam. Dodajte nanu, pute i začine. Služite toplo.

Paprikaš od okre i plavog patlidžana:

1 srednji plavi patlidžan

24 okre

3 supene kašike putera

1 crni luk, sitno iseckan

2 paradajza, seckana

1 supena kašika seckanog svežeg peršuna

Soli i začina po ukusu

Iseckajte plavi patlidžan i okru na komadiće slične veličine. Isto-pite puter u tiganju i dodajte crni luk, okru i plavi patlidžan. Kuvajte 5 minuta, povremeno mešajući. Dodajte paradajz i začin. Prekrijte i dinstajte na veoma tihoj vatri, povremeno mešajući, pola sata ili dok ne omekša. Dodajte vodu ako je potrebno da se ne bi zlepilo za tiganj. Pospite peršun pre služenja.

Tortilje sa pasuljem, Meksiko (6-8 porcija):

Tortilje u Meksiku služe umesto hleba. Mogu se kupiti u većini supermarketa ili pokušajte da ih sami napravite.

Tortilje:

1 $\frac{1}{4}$ šolje brašna od celog zrna

1 šolja testa u prahu

1 kafena kašićica soli

2/3 šolje vode

Odmerite brašno u činiji i izmešajte sa solju i dovoljno vode da napravite testo tako da bude mekano, ali ne i lepljivo. Stavite testo na površinu s brašnom i mesite lagano kako bi bilo glatko. Podelite ga na 12 delova. Svaki urolajte u loptu i varjačom svaku rastanjite na

krug prečnika 15-20cm. Zagrejte tiganj na tihu vatru bez ulja i pržite jednu po jednu tortilju. Kada se donja strana tortilje ispeče, okrenite je na drugu stranu (kao palačinku). Stavite je na tanjur kada bude gotova i prekrijte folijom kako biste sprečili da se osuši i postane krta. Servirajte tortilje uz salatu, umake, paradajz i kuvana jaja isećene na krugove, ili sa salatom od pasulja (recept sledi).

Punjjenje:

- 1 veliki crni luk, oljušten i iseckan
- 1 supena kašika ulja
- 2 češnja belog luka, protisnuta
- 1 konzerva (840 grama) paradajza
- 240 grama suvog crvenog pasulja – potopljenog, skuvanog i oceđenog (ili konzerviranog).
- ½ ili 1 kafena kašičica čilija u prahu
- so

Dinstajte crni luk na ulju u velikom tiganju 10 minuta dok ne omekša, ali da ne dobije smeđu boju. Umešajte u to beli luk, paradajz, pasulj i dovoljno čilija i soli da bude ukusno. Gnječite pasulj i paradajz kašikom dok se kuvaju.

Sos:

- 6 supenih kašika putter
- 6 supenih kašika brašna
- 2 2/3 šolje mleka
- 1 ½ šolja rendanog sira
- 1 ½ kafena kašičica suvog senfa

Otopite puter u šerpi srednje veličine i umešajte u to brašno. Kuvjajte vrlo kratko, dok brašno ne upije puter. Sipajte jednu četvrtinu mleka. Mešajte na visokoj temperaturi dok ne dobijete gladak, gust sos. Dodajte drugu četvrtinu mleka i mešajte dok ne dobijete glatku masu. Nastavite sa dodavanjem mleka dok ne potrošite sve. Sklonite šerpu sa ringle i ubacite rendani sir, suvi senf i so.

Pravljenje tortilja:

Zagrejte rernu na 190°C. Premažite uljem veliki, plitki pleh. Stavite malo smese od pasulja u svaku tortilju i lepo je urolajte. Poređajte tortilje u pleh. Pospite na svaku rendanog sira i prekrijte folijom. Pecite 45 minuta, a onda skinite foliju i ostavite tortilje u terni još 15 minuta da dobiju smeđu boju.

Dezerti

Dezert od slatkog krompira (karipski kreol)

3 šolje slatkog krompira, skuvanog i izgnječenog u pire
2 supene kašike putera
 $\frac{1}{2}$ šolje šećera
2 jaja, izlupana
3 supene kašike mleka
1 limun, izrendanu koru i sok
1 kafena kašičica najgvirca (karipskog začina) ili mlevenog cimeta
1 kašena kašičica praška za pecivo
Kokosovo brašno (po želji)
šlag (po želji)

Zagrejte rernu na 190°C. Ubacite sve sastojke osim osušenog kokosa i šlag u činiju i dobro izmešajte. Stavite smesu u nauljen pleh i pecite 40 minuta. Pospite kokosom i služite iz šlag.

Karipske banane:

1/4 šolje putera, otopljenog
4 srednje banane
 $\frac{1}{3}$ šolje smeđeg šećera
1 supena kašika limunovog soka
 $\frac{1}{2}$ kafene kašičice mlevenog najgvirca

Stavite otopljeni puter u pleh da prekrije dno. Isecite banane po dužini na pola. Pomešajte smeđi šećer, limunov sok i najgvirc. Pospite preko banana. Pecite nepokriveno na 190 stepeni, 15 minuta. Služite uz šlag ili sladoled.

Tropska voćna salata:

Roze guava u ovoj salati daju pravi šmek. Koristite sveže ako možete da ih nađete ili konzervirane iz supermarketa.

- 1 ½ šolja sveže guave (ili jedna konzerva od 400gr)
- ½ ii 1 šolja narandžinog soka (ako koristite svežu guavu)
- 1 zreli ananas
- 2 velike zrele banane
- 2-3 kivija

Ako koristite konzerviranu guavu, ocedite sirup i stavite je u činiju za salatu. Isecite je na komadiće. Očistite ananas i isecite na šnите, uklanjajući tvrdu sredinu. Isekajte banane na krugove. Koristeći oštar nož, pažljivo oljuštite kivi i isekajte ga na tanke kruge. Nežno promešajte svo voće dodajući sok od narandže da bi salata bila sočna, i ohladite pre nego što poslužite.

Materijali za vode

Slede neke informacije koje su se pokazale korisnima u pripremanju dečjih vesti.

Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja prikazanih u ovom tromesečju, idite u gradsku biblioteku ili onlajn. Posetite odeljak za decu na veb stranici ambasade Belizea www.embassyofbelize.org/kidszone.html da biste pronašli korisne informacije i materijal. Za informacije o Jamajci, posetite veb sajt njihove ambasade: www.embassyofjamaica.org i idite na opadajući meni „About Jamaica“. Drugi korisni sajtovi su: www.activityvillage.co.uk/belize i www.activityvillage.co.uk/jamaica.

Posetite naš veb sajt za dodatne fotografije, recepte, jezičke i druge razne aktivnosti koje možete odštampati kako bi ovo vreme u subotnoj školi bilo što zanimljivije za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, zatim „Children’s Mission“ i idite na tekuće tromeseče, pa odaberite željenu aktivnost.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo tokom tromesečja, kao i iz crkvene misije širom sveta. Zamolite svog pastora da vam nabavi jedan ili skinite željeni video sa veb sajta. Idite na www.AdventistMission.org i kliknite na DVD u odeljku „Resources“ na sredini stranice.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2014.
Za internu upotrebu